

# Le Livre de Joël et l'Église adventiste du septième jour de Laodicée - Numéro quatre

Jeff Pippenger

2025-12-07

## Nambala Four

ឯកសារអសោយ ជំពូក ២៨ បុរស «អុនកស្ថិតិច័អក ដលៃគុរប់គុរង» នៅ «យប្បសាឡិម» គួរឲ្យមានតំណាងថាជា «អុនកសុរិដរបស់អប្បេរាអីម» ហើយក៏ជាផងដែរថាជា «មកុដនៃអំណួត»។ «មកុដ» តំណាងឲ្យភាពជាអុនកដឹកនាំ ហើយ «អំណួត» តំណាងឲ្យលក្ខណៈសាតាំង។

Le syndrome des buveurs d'alcool est en contraste avec les buveurs d'alcool («sanglots») qui seront la «couronne» de la gloire de Dieu, car pendant la pluie de l'après-midi, le Seigneur met en place Son «royaume de gloire» tel qu'il est symbolisé par le fait qu'Il a installé le «royaume de grâce» à la croix. Le royaume de grâce à la croix annonce le royaume de gloire au moment de la loi du dimanche. La pluie de l'après-midi a commencé le 11 septembre, lorsque le scellement des cent quarante-quatre mille et le jugement des vivants ont commencé.

«Ай көрҙөм: бөтә нәмә, алда торған кризиска карап, көсөргәнешле рәүештә төбәлгән һәм уйзарын шуға һуҙған. Израилдең гонаһтары алдан хөкөмгә барырға тейеш. Һәр гонаһ изге йортта танылырға тейеш, шунан һуң эш алға китәсәк. Был хәҙер үк эшләнәргә тейеш. Кыйынлыҡ ваҡытының калдығы илар: „Аллаһ, Аллаһ, ни өсөн Һин мине ташлап киттең?“»

“Vula ro sungula ri ta nela ehenhla ka lava tengeke—hi nkarhi wolowo hinkwavo va ta ri amukela tani hi le ku sunguleni.

« Lorsque les quatre anges lâcheront prise, le Christ établira Son royaume. Nul ne reçoit la pluie de l'arrière-saison, sinon ceux qui font tout ce qu'ils peuvent. Le Christ nous aiderait. Tous pourraient être vainqueurs par la grâce de Dieu, par le sang de Jésus. Tout le ciel s'intéresse à l'œuvre. Les anges s'y intéressent. » Spalding and Magan, 3.

चार प्रगटीकरण के पवनों को यशायाह भी एक प्रचण्ड पवन के रूप में प्रस्तुत करता है, जसिं पूरब की हवा के दनि रोक दयिा गया था, जैसे प्रगटीकरण के संघर्ष के चार पवन चार स्वरगदूतों द्वारा रोके हुए हैं। ससिटर व्हाइट ने इन चार पवनों की पहचान “छूटकर नकिल भागने को उतावले कुरुद्ध घोड़े” के रूप में की है, जो “मृत्यु और वनिाश” लाते हैं। ये चार पवन क्रमशः छोड़े जाते हैं—9/11 से आरम्भ होकर, फरि रवविर के कानून के समय अत्यन्त अधिक प्रबल कएि जाते हैं, और अन्ततः जब मानवीय परीक्षाकाल समाप्त हो जाता है, तब पूरी तरह छोड़ दएि जाते हैं।

## Délivré et retenu

، ے اترک نال عا اک ینوہ مامت ےک دی ھب ےک ادخ وچ روا ، ے ی ھب تفآ یرسی ت وچ ، متفہ ہتشی یرف دعب ےک 9/11 رھپ روا ، ایگ ایڈ ژوھچ وک مالسا بج ، ایگ اکن وھپ تقو ےک 9/11 رپ روط یتوبن نام یک لی غمسا وچ ، مرجاہ ، نام یک مالسا ۔ ایگ ایڈ کور رپ روط یتوبن ےع یرڈ ےک شب ویلبڈ جراج ےک ےنرک ادیپ دالوا ھتاس ےک میہاربا ےن مراس ےسا ۔ ے تمالع کیای یک ےن یڈ ژوھچ روا کور ، ے ھک کت نامی ، ییگ گاہب مرجاہ ےس س ج ، اکور ےسا ےن مراس ثعاب ےک کشر رھپ ، ژوھچ ےل

عے شئیادیپ یک قاحسا۔ اک وک ے ناج ٹول سپاو ے سا روا اکور ے س ے نگاہب وک مرجاہ ے ن ے تشرف  
وی روا، اید لاکن وک یڈنول ے ن میہاربا اک کت نامی، ے ریراج شکمشک یک ے راس روا مرجاہ دعب  
ید رک دئاع یدنباب روا کیا رپ سا۔

Anghelii patru ai Islamului au fost dezlegați la începutul profeției din Apocalipsa 9:15, de trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile, iar apoi au fost ținuți în frâu la 11 august 1840.

عے حببذم یرمنس عے روضح عے ادخ ے ن ے م روا، اکچ کنوہپ اگنسر ن ی هب ے تشرف اٹھچ مو  
اھت اگنسر ن ساپ عے س ج ے س ے تشرف ے ٹھچ س ا و ج، ے نس زاوا کیا ے س ے م سوگن ے س و راج  
ے ئگ ے هدناب رپ، ے تارف ے ن عی، اید ے ژب و ج ے د لوھک وک و تشرف راج ن ا: ے ھت ے ر ے مک ے  
روا، ے ن ے م کیا روا، ے د کیا روا، ے ژھگ کیا و ج، ے ئگ ے د لوھک ے تشرف راج مو ے چ ے ن چ ے م  
ے ر رک لتق وک ے ص ح ے رسی ت عے موی د ا مکات، ے ھت ے ئگ ے یک رایت ے یل عے لاس کیا  
9:13-15 ے فشا کم۔

Ang ikatlong kaabahang Islam ay pinawalan upang sumalakay noong 9/11, si George W. Bush ay nagpasimula ng kaniyang pandaigdigang digmaan laban sa terorismo at nagpataw ng pagpigil sa Islam. Ang unang pagbanggit kay Ismael, na sagisag ng Islam, ay nagpapakilala na ang mga inapo ni Ismael ay magiging laban sa bawat tao, at ang bawat tao ay magiging laban sa kanila.

ហិយទវតានព្រះអម្ពចាស់មានព្រះបន្ទូលនាងថា មលីល នាងមានផុទព្រោះ  
ហិយនឹងសមុលបានបុត្រមួយ ហិយនាងត្រូវដាក់ឈ្មោះគាត់ថា អ៊ីស្មាអលៃ  
ពីព្រោះព្រះអម្ពចាស់បានទ្រង់ឮទុក្ខខវទេនារបស់នាង។ ហិយគាត់នឹងជាមនុស្សសុពុរវៃ;  
ដល់បស់គាត់នឹងទាស់នឹងមនុស្សសត្រូវប្រហារ ហិយដល់បស់មនុស្សសត្រូវប្រហារនឹងទាស់នឹងគាត់;  
ហិយគាត់នឹងរស់នៅចំពោះមុខបងប្អូនទាំងអស់របស់គាត់។ លោកុបុត្តី 16:11, 12.

L’islam est la puissance de la fin du monde contre laquelle « la main de tout homme » sera, et l’islam sera contre tout homme, exactement comme cela s’accomplit parfaitement aujourd’hui. L’œuvre particulière de l’islam en tant que symbole prophétique est de provoquer une guerre mondiale. Ce sujet est confirmé par le récit d’Élie, de Jean-Baptiste, et il est représenté comme « la colère des nations » dans le livre de l’Apocalypse.

「此处所提到的‘那患难时期的开始’，并不是指灾殃开始倾覆之时，而是指在灾殃倾覆之前不久、基督仍在圣所中的一段短暂时期。那时，当救恩的工作将近结束之际，患难必要临到地上，列国也必发怒，然而仍要受到约束，免得拦阻第三位天使的工作。就在那时，‘晚雨’，就是从主面前而来的复兴，必要降下，为要赐能力给第三位天使的大声呼喊，并预备众圣徒，使他们能在七最后灾倾覆之时站立得住。」《早期著作》，85页。

Mu “nnaku” ez’enkuba ey’oluvannyuma bwe egwa, Kristo anywezezza obwakabaka bwe obw’ekitiibwa nga bwe bukiikirizibwa mu kitabo kya Danyeri.

በእነዚህም ነገሥታት ዘመን የሰማይ አምላክ ፈጽሞ የማይጠፋ መንግሥት ያቆማል፤ መንግሥቱም ለሌላ ሕዝብ አይተላለፍም፤ ነገር ግን እነዚህን መንግሥታት ሁሉ ያደቅቃል ያጠፋቸውማል፡ እርሱም ለዘላለም ይቆማል፡፡ ዳንኤል 2፡44፡፡

Christ chu gloria ni a ram rinna “ni” a lal̄hutna a dinte chuan, Krista ta, a “ropuina khawikhum” an ni ho chu, inchhâwl̄na “khawikhum” phur ruihhleite nen tihdanglamin an lang. Habakkuk-a “hmuhchhuahna,” ziāk a, “table”-ah Chiang taka tihfiah tûra thu chu, Adventism-a bul̄hut thutak te

hriatpuitu hmasawnna chanchin a entîr Chiang Hle. Habakkuk thuhretu chuan Joel-a mi hnam hnihte—“inchhâwlina” emaw “ropuina” emaw—chu, rinna hmanga thiamchantîrte an nihna hmun leh inchhâwlina avânga châwimâwi chhohte an nihna hmun angin a entîr. Bung hnih chang li chuan mi hnam hnihte a sawina, chu chu Pharisee leh Publican thawnthu entîrna hmingthang nêen a inang. Publican chu thiamchantîrin a in lamah a kal a; Pharisee-a “thlarau” erawh chu “a ding nghet lo,” a chhan chu “châwimâwi chhoh” a ni.

Voici, son âme enflée d’orgueil n’est pas droite en lui ; mais le juste vivra par sa foi. Habacuc 2:4.

Dans le verset suivant, Habacuc identifie la catégorie de ceux dont le cœur s’enfle d’orgueil comme étant ivres, reliant ainsi les ivrognes d’Ésaïe et de Habacuc à « l’orgueil ».

Да и потому, что он преступает чрез вино, он — человек надменный и не остается дома; он расширяет душу свою, как ад, и как смерть ненасытен; он собирает к себе все народы и сгребает к себе все племена. Аввакум 2:5.

ناك لب، بس حـف ني يري لمل خيرات يف ققحتت مل قوقبح يف تايا لآل هذه نأ ركدتلاب ري دجل هنإ اورربت ني ذلاف. ءاوسلا لىل ع لى اوألا ةيتنفدال دأورو تي او نلإ ىدل أل وادتم أعوضوم أضى اقي قحت لىل وألا لمل آل قبيخ قمزأ اولمحتح ني ذل مه اوناك يري لمل خيراتل نم ةعبارل ةيال يف لثمل نامي إلاب كرددأ دقو. لباب طوقس قنل غمل ايناثلا كالمال قلاسر لوصوو ءاطبال نمز نم أل ك تمسو يتل نم أي خيرات اوناك ني ذل، قباسل دهعل بعش نأ، ين احتمال خيراتل لكل ذ نمض، نوي ري لمل مه لثمت ني ذل تناتستوربل مه تناتستوربل كئل و نأكو. لباب تانب اوراص دق، تناتستوربل مه نكل، ةي دهعل قلال عل او تافصل نم ل لكل زمر وهو، «أمس» مه نأل، دهع بعش قلثم، سدراس قسينك متاوم اوناك.

Et à l’ange de l’Église de Sardes écris : Voici ce que dit celui qui a les sept Esprits de Dieu et les sept étoiles : Je connais tes œuvres ; tu as le nom de vivre, et tu es mort. Apocalypse 3:1.

Akondɔ sɔhwɛ no mu wɔ afe 1844 mu a efi April 19 na eno akyi ebaa awiei October 22 no—wɔn a wɔantumi anwie sɔhwɛ no mu yiye maa wɔn ho so wɔ ahomaso mu, na se yɛkenkan nkyekyem ahorow a edi nkyekyem anum akyi a, ehɔ na wɔda onipa ahomaso su adi, de mfatoho a ekyere papacy no ahantan ne ne ho ma so. Eba awiei wɔ nkyekyem aduonu mu, baabi a wɔka no se Awurade wɔ Ne kronkron asɔredan mu; asase nyinaa nye komm.

Mais l’Éternel est dans son saint temple : que toute la terre fasse silence devant lui. Habakuk 2:20.

Aya ta biyu ta Habakkuk sura ta biyu ta nuna babban cikas na farko na ranar 19 ga Afrilu, 1844, kuma surar ta kare a aya ta ashirin, wadda a sarari take nuna ranar 22 ga Oktoba, 1844, lokacin da Ubangiji ya zo nan da nan zuwa haikalinsa.

## Quatre venues le 22 octobre 1844 (ligne sur ligne)

« La venue du Christ comme notre souverain sacrificateur dans le lieu très saint, pour la purification du sanctuaire, présentée dans Daniel 8:14; la venue du Fils de l’homme vers l’Ancien des jours, telle qu’elle est décrite dans Daniel 7:13; et la venue du Seigneur à son

temple, annoncée par Malachie, sont des descriptions du même événement; et cela est aussi représenté par la venue de l'époux aux noces, décrite par le Christ dans la parabole des dix vierges, en Matthieu 25. » The Great Controversy, 426.

ଆୟତ ତିନି ଏବଂ ଚାରି, ଆୟତ ଦୁଇରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଆୟତ କୁରି ପରମ୍ପରା ଥିବା ପରୀକ୍ଷା ପୂରକରିଯାଉ—ଅର୍ଥାତ୍ ୧୮୪୪ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ୧୯ ରୁ ୧୮୪୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ପରମ୍ପରା ପରୀକ୍ଷା ପୂରକରିଯାଉ—ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀକୁ ପରିଚିତ କର। ଆୟତ ଚାରିରୁ ଉଣେଶ ପରମ୍ପରା ପାପାଳ ଶକ୍ତିକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଛି, କବେଳ ଆୟତ ଚୌଦ୍ଦ ବ୍ୟତୀତ; ସେହି ଆୟତ ପରୀକ୍ଷା ବାକ୍ୟ ଅଧିକାର ଅଠାରୁ ସ୍ୱର୍ଗରୂପ ୨/୧୧ରେ ଅବତରଣ କରିବା ପରେ ଯେଉଁଥିବା ଇତିହାସକୁ ସମ୍ବୋଧନ କର।

Car la terre sera remplie de la connaissance de la gloire de l'Éternel, comme les eaux couvrent la mer. Habakuk 2:14.

Nan sésé ékzaminasyon dézyèm zanj la nan listwa Millerite la, dé klas moun ka adoré té fòmé, épi apré sa yo té vin manifèsté yo nan kriz 22 òktòb 1844 la. Karaktè méchan-an nan pasaj-la sé karaktè lapotri-a, é nan pèròd ékzaminasyon sala, Millerite fidèl yo té vini pwoklamé, an akò épi mesaj dézyèm zanj-la, ki légliz Pwotèstan-an té vini pitit fi Wòm poutèt rejè yo té fè kont mesaj Millerite la. Kontrovès-la ki té déwoulé ant koumansman-an le 19 avril é lafen-an le 22 òktòb sé koté karaktè swa kòm an ògèyé bwèvin diven Babilòn, konsa Bèlchatsa té yé, swa kòm an moun ki, menm kon Danyèl douvan Bèlchatsa, té jistifyé pa lafwà'y. Kontrovès sala sé koté dram-lan ka déplié, dram ki ka révéyé mond-lan osijé réalité ètènnèl ki asosyé épi mesaj twazyèm zanj-la. Dèyè sèn bwèvin-an kont moun jistifyé-a, yo mété'y andidan kontèks agiman-an ki sé kijan mond-lan ka vini kléré osijé sé kestyon-an: “Pas latè-a ké plen épi konesans laglwa Senyé-a, menm kon dlo ka kouvè lanmè-a.” Klérasion sala té koumansé nan 9/11.

[ff] chapitre deux de Habakuk à son temple le 22 octobre 1844. Il le fit en accomplissement de la prophétie qu'il présenta en tant que Palmoni au verset quatorze de Daniel huit.

## Palmoni

В десетия ден на седмия месец от библейския календар, който през 1844 година се падна на двадесет и втория ден от десетия месец, се изпълни Авакум 2:20, и символичното число „220“ може да се види в „главата и стиха“, които обозначават диспенсиационна промяна в делото на Христос в небесното светилище. Пророческа характеристика на сто четиридесет и четирите хиляди е, че те са онези, които следват Агнето, където и да отива То. Да следваш Христос означава да Го следваш в Неговото Слово.

Sa Parola, ang bilang na “220” ay sagisag na kumakatawan sa pagsasanib ng pagka-Diyos at pagkatao, at ang mismong gawaing pinasimulan ni Cristo sa petsang iyon ay ang gawain ng pagsasanib ng Kaniyang pagka-Diyos sa pagkatao. Noong 1844, sa ikadalawampu’t ikalawang araw ng ikasampung buwan, o sa sagisag na dalawampu’t dalawa na minumultiplika sa sampu na ang kabuuan ay “220” (22 X 10 = 220), o kaya’y masasabi, sa mismong petsang may sagisag na katumbas na “220,” natupad ang Habakkuk “2:20” nang si Cristo ay lumipat mula sa dakong banal tungo sa Kabanal-banalan upang pasimulan ang masusing paghuhukom.

Palmoni, det underfulle tallet, står innenfor det «spørsmål og svar» som er adventismens sentrale søyle, og de fleste adventister er fullstendig uvitende om denne sannheten.

“Le passage de l’Écriture qui, plus que tout autre, avait été à la fois le fondement et le pilier central de la foi adventiste, était cette déclaration : « Jusqu’à deux mille trois cents soirs et matins ; puis le sanctuaire sera purifié. » [Daniel 8:14.]” *The Great Controversy*, 409.

Danél kapitel 8 vers 13 na 14 gyina ho ma asemmissa bi a ewo vers 13 mu a mmuae di akwi wo vers 14 mu. Hebri asemfua Palmoni no kyere ase se “okronkronni potee bi” wo vers 13 mu, na saa Kristo din potee no kyere Onwanwani Kanfo anaa Ahintasem Kanfo.

Mme Ellen White identifie le verset quatorze comme le pilier central et le fondement de l’adventisme ; elle place ainsi l’accent divin sur la question et la réponse de ces deux versets, ce qui exige que le Christ, en tant que le Merveilleux Nombreur, soit le point de référence principal. Sœur White a souligné à maintes reprises l’importance de considérer le Christ comme la vérité centrale de tout passage, et, aux versets treize et quatorze, le Christ apparaît directement — « ce saint-là » — qui est Palmoni.

Njẹ odō Adventism xō “eyi adrēkpakpa” si le Leviticus 26 me le fe 1863 me la, wo tu nku dā le Palmoni nū; elabena nyagblōdī la fe asidōdō si tso biabia kple enudōdō me la tu dē Mose fe “eyi adrēkpakpa” kple Daniel fe “azā kple nkeke akpe eve alafa eto” domekadodo dzi. Mose fe “eyi adrēkpakpa,” alo fe akpe eve alafa atō kple blaave, kple Daniel fe “fiē kple ndi akpe eve alafa eto,” alo fe akpe eve alafa eto, fe nyagblōdī domekadodo la dō anyi to yeyiyi me, si wo dēa fia to xexlēdzesiwo me; eye Nōmba Mawonutununya la le biabia kple enudōdō si nye Adventism fe akpa titina la fe titina tututu. Ame siwo ate nū xle Josephus fe nunlōwo la, dēwohī woado nku efe argument nyuitōwo dzi siwo le fia ge be nu vovovowo eve adē li si Mawu wō. Deka enye Hebritōwo fe gbe, eye bubu la enye yeyiyi si woate nū atso akpe, si hia matematiki hā.

Pho lēk sōn pōm: “Ngbāa sō nō?” Pho lēk a bi saṇa “hen” o, a bi saṇa “Ngbāa sō nō?” Bē nyōm la yēn nē a kele mōon pēre (ngbāa sō nō?) kē nyōm la yēn nē a yele yiaa dōon gēre hen nō (?) la, nyē zō kē a yele nō lēe mōon ka fēre. Kēṇa nē a le yelō nyōm la pho lēk piin-naṇ a, a yēn bōo nē a dōon gēre hen nō kaa, kē bōo nē a kele mōon pēre kaa, kē yōore bēre a yēn nē a laa nyiē nō mōn fēe; amaa bōo nē kēṇa yelō laa yēn, a tēe nē a lōo pho lēk sōn pōm la saṇa nō pō. Nē a kpaṇa Nyōnmō Kēkēe la mli niitsum, kaa nē a gboi pho lēk piin-naṇ la yelō la mli niitsum, a hiaa nē a le pho lēk sōn pōm la saṇa nō mli niitsum. Ee “hen” nō, kē “ngbāa sō nō?”

هينمز ؤطون ددحت ؤرشع ؤعبارلآ ؤيآلآ نأب؁ ضمأ ؤوحن ؤلع؁ نؤمل ؤي ؤراكسلآ ميأرفا ؤأبتأ هانسبتقا يذلا ؤطقملآ ؤلأ ؤقح نوريشي دقف ؤلذ نول ؤفي نيحو؁ 1844 ربوتكأ 22 يف انون يغيو ؤدم ددحي «يتم ؤلأ» لآؤس نأ. طق لشفت الو أدبأ ريغتت ال لال ؤملك نكل؁ ميظعلأ ؤارصلأ نم وتلل ؤطبترملأ قئاقحلأ ؤي قيققحتل ؤنونيدلأ ؤرفت 1844 ربوتكأ 22 أدب دقل. نمزلأ يف ؤطون ال؁ هينمز هتياذب خيرات درجم نم ريثكب مهأ يهو؁ يذبالأ ليجنلأ لثمت لمعلأ ؤلذذب.

Naha graamaa afaan Ibrootaa ifa dha, hiikni wal fakkaataan sunis King James Version keessatti hiikameera. Qofa osoo hin ta’ in, graamaarri sun gaaffii sana haala turtii keessatti akka kaa’amu ifatti agarsiisa; gaaffiin “hanga yoomiitti” jedhus mallattoo raajii Macaafa Qulqulluu ti. Ragaa

baatota hedduu irratti hundaa'uun, gaaffiin "hanga yoomiitti" akka mallattoootti seenaa 9/11 irraa kaasee hamma seera Dilbataa tti bakka bu'uu isaa agarsiifamuu danda'a. Palmonii fi Yo'elitti deebi'uu keenya dura, jalqaba mallattoo "hanga yoomiitti" jedhu ni ilaalla.

**Jusqu'à quand ? Ésaïe six** Dans l'année de la mort du roi Ozias, je vis le Seigneur assis sur un trône très élevé, et les pans de sa robe remplissaient le temple. Des séraphins se tenaient au-dessus de lui ; chacun avait six ailes : de deux il se couvrait la face, de deux il se couvrait les pieds, et de deux il volait. Et ils criaient l'un à l'autre et disaient : Saint, saint, saint est l'Éternel des armées ! toute la terre est pleine de sa gloire ! Les fondements des seuils furent ébranlés par la voix de ceux qui criaient, et la maison fut remplie de fumée. Alors je dis : Malheur à moi ! je suis perdu ; car je suis un homme dont les lèvres sont impures, et j'habite au milieu d'un peuple dont les lèvres sont impures, et mes yeux ont vu le Roi, l'Éternel des armées. Mais l'un des séraphins vola vers moi, ayant à la main une braise ardente qu'il avait prise avec des pincettes sur l'autel. Il en toucha ma bouche et dit : Voici, ceci a touché tes lèvres ; ton iniquité est ôtée, et ton péché est expié. J'entendis alors la voix du Seigneur, disant : Qui enverrai-je, et qui marchera pour nous ? Je répondis : Me voici, envoie-moi. Et il dit : Va, et dis à ce peuple : Vous entendrez, et vous ne comprendrez point ; vous verrez, et vous ne saisissez point. Rends insensible le cœur de ce peuple, endurcis ses oreilles, et bouche-lui les yeux, de peur qu'il ne voie de ses yeux, n'entende de ses oreilles, ne comprenne de son cœur, ne se convertisse, et qu'il ne soit guéri. Je dis : Jusqu'à quand, Seigneur ? Et il répondit : Jusqu'à ce que les villes soient dévastées et privées d'habitants, jusqu'à ce qu'il n'y ait personne dans les maisons, et que le pays soit ravagé, réduit en désert ; jusqu'à ce que l'Éternel ait éloigné les hommes, et que le pays devienne un immense abandon. Et s'il y reste encore un dixième des habitants, il sera de nouveau livré à la destruction. Mais, comme le térébinthe et le chêne conservent leur souche quand ils sont abattus, une semence sainte sera cette souche. Ésaïe 6:1-13

Passer de la vision glorieuse de Dieu dans son temple au commandement de rendre insensible est plus que déconcertant ; c'est choquant. Il n'est guère surprenant qu'Ésaïe réponde par cette supplication : Jusqu'à quand ? combien de temps cela durera-t-il ? Y a-t-il de l'espoir ? La réponse est, apparemment, qu'il en sera ainsi jusqu'à l'exil. Son ministère sera dépourvu de succès visible jusqu'à ce que le jugement de Dieu se soit pleinement déployé sur son peuple. Seule alors demeurera la souche d'une semence sainte. La purification d'Ésaïe et sa disponibilité à être

envoyé ne conduisent pas à un ministère long et fructueux aux yeux du monde, mais à la proclamation persévérante du Seigneur aux cœurs endurcis, jusqu'à ce que survienne le jugement, afin que de l'autre côté du jugement une semence sainte subsiste encore. Lorsque cette parole revient dans le Nouveau Testament, surtout dans les Évangiles, elle concerne de façon prééminente la manière dont le ministère du Christ se heurte précisément à cette réalité parmi son peuple. Le royaume qu'il annonce et inaugure dans sa propre personne vient non seulement pour susciter la foi, mais aussi pour mettre au jour l'incrédulité, de sorte que ceux qui ont des oreilles pour entendre entendent, et que ceux qui voient sans voir soient exposés dans leur aveuglement. La parole prophétique d'Ésaïe devient donc, dans l'enseignement de Jésus, une clé pour comprendre pourquoi les paraboles sont données. Elles ne servent pas seulement à illustrer ; elles séparent. Elles révèlent et elles cachent. Elles deviennent l'instrument par lequel la parole même du royaume accomplit ce qu'elle annonce : elle appelle les siens, et elle endurecit ceux qui refusent d'entendre. Ainsi, le ministère du Christ lui-même, dans sa manifestation historique, ne porte pas immédiatement l'apparence d'un triomphe universel. Il se déploie au milieu du refus, du malentendu, de l'opposition et de l'endurcissement. Cette même logique se poursuit ensuite dans le témoignage apostolique. Lorsque Paul cite Ésaïe 6 dans les Actes et ailleurs, il ne le fait pas pour expliquer un échec accidentel, mais pour interpréter théologiquement l'opposition à l'Évangile. Le rejet de la parole n'est pas la preuve que Dieu a perdu la maîtrise de son dessein ; il fait partie de la manière même dont le jugement et le salut se déploient dans l'histoire de la rédemption. Cela ne rend pas l'incrédulité moins coupable, ni la proclamation moins sincère. Au contraire, cela confère à la prédication une gravité redoutable. La même parole qui est pour les uns odeur de vie pour la vie est pour les autres odeur de mort pour la mort. Ainsi, la question : Jusqu'à quand ? ne reçoit pas une réponse sentimentale, mais une réponse eschatologique. Jusqu'à ce que le jugement ait achevé son œuvre. Jusqu'à ce que le résidu demeure. Jusqu'à ce qu'il devienne manifeste que Dieu sauve son peuple non par la force de l'acceptation humaine, mais par la fidélité de sa propre parole. C'est pourquoi Ésaïe 6 demeure un texte si nécessaire pour l'Église. Il enseigne que la gloire de Dieu et l'endurcissement judiciaire ne sont pas opposés l'un à l'autre dans l'économie divine ; ils peuvent se trouver dans une seule et même scène. Le Dieu trois fois saint qui purifie son serviteur est aussi le Dieu qui l'envoie vers un peuple qui n'écouterà pas.

**L'appel prophétique n'est donc pas mesuré par des résultats immédiats, mais par l'obéissance. Le serviteur envoyé n'est pas autorisé à remodeler le message afin d'en adoucir l'effet ; il doit parler comme il lui a été commandé. Et l'Église, lorsque son témoignage paraît faible, rejeté ou stérile, ne doit pas imaginer qu'une telle condition démontre l'absence du Seigneur. Il est possible, précisément dans la proclamation fidèle de sa parole, que le Seigneur accomplisse à la fois son œuvre de salut et son œuvre d'endurcissement. Pourtant, le passage ne s'achève pas sur la désolation pure et simple. La dernière parole concerne la semence sainte. Le jugement réduit, abat, dépouille et ravage ; cependant, il n'annule pas la promesse de l'alliance. La souche demeure. Et cette souche n'est pas simplement le signe d'une survie biologique ou nationale ; elle est sainte. C'est pourquoi l'espoir d'Ésaïe est, dès le commencement, structuré non par l'optimisme historique, mais par la fidélité rédemptrice de Dieu. L'avenir du peuple de Dieu ne dépend pas de sa réceptivité naturelle, mais de la décision divine de préserver pour lui-même un reste. Par conséquent, même la réponse terrible donnée à la question : Jusqu'à quand ? contient déjà, en elle-même, la forme de l'espérance. Elle durera jusqu'au jugement. Mais le jugement n'est pas le dernier mot. Une semence sainte sera la souche.**

Dans Ésaïe, chapitre six, verset trois, les anges déclarent que la terre est pleine de la gloire de Dieu.

ਕੋਈ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਕਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਹੈ; ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ 6:3.

فَتَلَلْتُ أَلْفَ أَلْفِ الْمَلَكِ رُشَعِ قِيَامِثِ أَيُّورُ لِكَالِمْ لَوْزَنْ طَبَرْتِ تِي أَوْ قَدِي سَلَا

“ਜਦੋਂ ਉਹ [ਦੂਤ] ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੀਤ-ਭਰੀ ਸਤਕਾਰ ਦੀ ਧੁਨ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਤੱਕ ਮੀਠੀ ਗੀਤ ਵੱਜ ਗੂੰਜਦੀ ਹੈ, ‘ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਸੈਨਿਆਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਹੈ।’” Review and Herald, December 22, 1896.

Ésaïe est au 9/11, et il demande « Jusqu'à quand ? » il doit présenter le message du 9/11 à un peuple laodicéen qui ne veut ni voir ni entendre. Il lui est répondu qu'il doit persévérer jusqu'à ce que les villes soient dévastées; et la destruction des villes, qui commence lors de la loi du dimanche, lorsque l'apostasie nationale est suivie de la ruine nationale.

Afei ou pe pe au ki he 'Eiki, 'Eiki, 'o a'u ki fē? Pea ne tali mai, 'o pehē, 'O a'u ki he taimi 'e maumau ai 'a e ngaahi kolo 'o 'ikai ha taha 'e nofo ai, pea mo e ngaahi fale 'o 'ikai ha tangata, pea 'e 'osi faka'auha 'aupito 'a e fonua, pea kuo hiki 'e Sihova 'a e kakai ki he mama'o, pea 'e lahi 'a e li'aki 'i loto 'i he fonua. Ka neongo ia, 'e kei 'i ai 'i ai ha vahe hongofulu, pea 'e toe foki mai ia, pea 'e kai ia: 'o hangē ko e teil tree, pea mo e 'oke, 'a ia 'oku kei 'i ai honau kongamou'ui 'i he'enua tō honau lau: pea 'e pehē ko e hako tapu 'a hono kongamou'ui. Aisea 6:11–13.

E 9/11, quando a terra foi iluminada com a glória de Deus, Isaías é ungido para apresentar a mensagem da chuva serôdia, e ele pergunta: “Até quando” precisa apresentar a mensagem de 9/11 a um povo de coração endurecido? A resposta é: “Até” a lei dominical, quando haverá “grande desamparo no meio da terra”. O “grande desamparo” é levado a efeito pelo adventismo laodiceano, que Isaías, no capítulo vinte e dois, representa como Sebna.

Voici, le Seigneur t'emportera dans une captivité puissante, et il te couvrira certainement. Il te fera assurément tournoyer avec violence et te lancera comme une balle dans un vaste pays : là tu mourras, et là les chars de ta gloire seront la honte de la maison de ton seigneur. Et je te chasserai de ta charge, et il te précipitera de ton rang. Ésaïe 22:17–19.

汝拉狄西亞之基督復臨安息日會信徒，於星期日法令之時離棄真理，並在彼處「傾覆」，正如《但以理書》第十一章四十一節所表徵者。

Il entrera aussi dans le pays glorieux, et plusieurs pays seront renversés; mais ceux-ci échapperont de sa main: Édom, Moab, et les principaux des enfants d'Ammon. Daniel 11:41.

Isaiah yeroo inni, “hamma yoomiitti?” jedhee gaafatu, inni ergaa sana hanga seera Wiixataatti Adventizimii dhiheessuu akka qabu itti himama; yeroo sanatti “baay’een” kan Daani’el boqonnaa kudha tokko lakkoofsa afurtamii tokko keessatti ibsaman “ni kufu,” yeroo isaan Sanbataa fi Waaqayyoon dhiisan. Sana booda, akkuma Kitaaba Mul’ata keessatti bakka bu’ameetti, afaan Gooftaa keessaa ni tufamu; iddoo kitaabni Qulqulluun hundi walitti dhufee itti xumuramutti, akkasumas bakka Isaayyaas digdamii lama keessatti Shebnaa akka “ciminaan” “akka kubbaa biyya bal’aa keessatti darbatameetti,” akkuma isaan “ni buqqaatan” “fagoo”tti.

یہی تدم خنامز س، ے ایگ ایک رہاظر رپ روط کے من ارشع ینعی “مصح ٧ اوسد” وج، رشع الہی قیاب “مدم” یمن ج ے ییگ ید سے سوت خرد ن، میبشت یک ن، یمن ترابع روا؛ اگ ےرک “عوجر” ے ےترک یگدنئامن یک رارقا یرماظ “ےتپ” یمن تمالع یوبن ے ےتاج ژھج ےتپ بج ے ےاتر ند ےلہپ کے متفہ ےلدب کے تبس کے ادخ روا اگ ےچنہپ کت نوناق کے راوتا مزا ٹنوڈی بج کے ند یوتاس کے ادخ رہپ روا اگ ےد ژھج ےتپ کے “زارقا” ےنپا مو وت، اگ ےل رک لوبق وک اگ ےرک ےن یوعد اک ےن ہکر مئاق وک تبس۔

“दुँदा के रूख के शाप देबइया एक कइल गेल दृष्टान्त रहे। उ बाँझ रूख, जे अपन दखावटी पात-पात से मसीह के ठीक सामने डींग मारत खड़ा रहे, यहूदी जातिके एक प्रतीक रहे। उद्धारकर्ता अपन चेलांमन के सामने इस्राएल के वनिश के कारण अउर ओकर नश्चितीता के साफ-साफ प्रगट करे चाहत रहे। एही उद्देश्य से उहाँ रूख के नैतिक गुण देलथनि, अउर ओकरा के दैवी सत्य के व्याख्याता बना देलथनि। यहूदी सभे सब दोसरा जातमिन से अलग ठाढ़ रहति रहे, परमेश्वर के प्रतनिष्ठिठा के दावा करत। उनकर ऊपर उहाँ के वशिष अनुग्रह रहले, अउर ऊ सभे अपने के सभे दोसरा लोग से बढ़के धर्मी मानत रहे। लेकिन ऊ सभे संसार-प्रेम अउर लाभ-लोभ से भ्रष्ट हो गइल रहे। ऊ सभे अपन ज्ञान पर घमण्ड करत रहे, लेकिन परमेश्वर के आवश्यकतामन से अनजान रहे, अउर कपट से भरल रहे। उ बाँझ रूख के नाई, ऊ सभे अपन दखावटी डालमिन ऊँच उठा के पसार देत रहे, रूप-रंग में हरा-भरा अउर आँख के सुहावन, लेकिन “पात छोड़ कुछुओ न” देत रहे। यहूदी धर्म, अपन भव्य मन्दिर, पवित्र वेदमिन, मुकुटधारी याजकमन अउर प्रभावशाली विधि-विधान सहति, बाहर से नश्चि यही सुन्दर दिखात रहे, लेकिन दीनता, प्रेम, अउर परोपकार के अभाव रहे।”

“Fíngon óllum tröunum í fíkulundini manglaðu ávøkstur; men tey trø, sum ongi leyv høvdu, vaktu ongar vónir og elvdu tí onga vónbrot. Við hesum trøum vóru heidningarnir framsettir.

Teir voru eins mangulsamir í gudsótta sum Jødarnir; men teir hövdu ekki játtað at tæna Gudi. Teir gjördu ongar stoltligar fyrigávur um góðsku. Teir voru blindir fyrri verkum og vegum Guds. Hjá teimum var tíð fikanna enn ekki komin. Teir bíðaðu framvegis eftir einum degi, sum skuldi bera teimum ljós og vón. Jødarnir, sum hövdu fingið stærri signingar frá Gudi, vorðu hildnir ábyrgdar fyrri misnýtslu sína av hesum gávum. Tey fyrimunir, sum teir róstu sær av, øktu bert um skuld teirra.” *The Desire of Ages*, 582, 583.

En la ley dominical, la profesión del adventismo laodicense de ser el pueblo del pacto de Dios desaparece, al aceptar la marca del pacto de muerte y rechazar el sello del pacto de vida. Entonces desechan sus hojas de profesión, y lo que se pone de manifiesto es un remanente representado por Isaías, que en el 11/9 “volvió” a las sendas antiguas, y luego fue humillado hasta el polvo cuando él (Isaías) reconoció su experiencia corrompida, y después fue purificado con un carbón tomado del altar. La Hermana White nos informa que el carbón del altar representa la purificación, pero la purificación es simplemente lo que realiza el carbón al tocar los labios de Isaías.

“Le charbon ardent est symbolique de la purification. S’il touche les lèvres, aucune parole impure n’en sortira. Le charbon ardent symbolise aussi la puissance des efforts des serviteurs du Seigneur.” *Review and Herald*, 16 octobre 1888.

Les « charbons » de l’autel qui sont jetés sur la terre aux derniers jours sont les charbons jetés sur la terre lorsque le septième et dernier sceau est ouvert, dans les cinq premiers versets du chapitre huit de l’Apocalypse. Ésaïe, et par conséquent les cent quarante-quatre mille, sont purifiés par le charbon qui touche leurs lèvres, mais le « charbon » est un message. Il touche leurs lèvres lorsqu’ils prennent le livre de la main de l’ange et le mangent.

Kuv ua kom lawv dawb huv los ntawm koj txoj kev tseeb: koj lo lus yog qhov tseeb. Yauhas 17:17.

Ang mga “nananumbalik” at nagiging nalabi (residuo) ay inihahalintulad sa mga punong roble at teal, at kung paanong si Cristo ay “pinagkalooban ang punungkahoy ng mga katangiang moral, at ginawa itong tagapagpaliwanag ng banal na katotohanan,” ang mga punungkahoy ni Isaías ay taglay sa kanilang sarili ang “katangiang moral” na kinakatawan ng “substansiya.” Ang substansiya ay nananatili sa mga punungkahoy, maging kapag ang mga yaong mga dahon lamang ng pagpapanggap ay itinatakwil. Ang “banal na binhi” ang “substansiya,” at si Cristo ang “banal na binhi” ng propesiya. Ang mga punungkahoy na kumakatawan sa nalabi, at gayundin si Isaías mismo sa kabanata anim, ay kumakatawan sa mga tao at samakatuwid ay sa sangkatauhan, at ang banal na binhi ay kumakatawan sa pagka-Diyos. Kaya, tinutukoy ng Isaías anim ang paglilinis ng Adventismo mula 9/11 hanggang sa batas ng Linggo, at ang mga detalyeng idinaragdag ni Isaías sa kasaysayang yaon ng propesiya ay pawang kinakatawan ng kaniyang tanong na “hanggang kailan.” Para kay Isaías, ang sagot sa “hanggang kailan” ay mula 9/11 hanggang sa batas ng Linggo.

## **Kwa Muda Gani? 1840–1844**

11 août 1840 préfigurait le 11 septembre, et, dans l’histoire prophétique allant du 11 août 1840 au 22 octobre 1844, eut lieu la bataille du mont Carmel entre Élie et les prophètes de Jézabel.

Finalement, il fut démontré que les prophètes de Baal étaient de faux prophètes, et ils furent mis à mort par Élie; mais, dès le tout début de la confrontation, Élie posa cette question : « Jusqu'à quand » clocherez-vous entre deux avis ?

なり、エリヤはすべての民のもとに近づいて言った、「あなたがたは、いつまで二つの考えの間にぐずぐずしているのか。もし主が神であるなら、主に従いなさい。もしバアルがそうであるなら、彼に従いなさい。」しかし民は彼に一言も答えなかった。そこでエリヤは民に言った、「主の預言者として残っているのは、ただ私ひとりである。だが、バアルの預言者は四百五十人である。」列王記上 18:21, 22

Élie se tient au 11 août 1840, demandant à cette génération si le message millérite est vrai ou s'il est faux. C'est un autre message adressé à Laodicée, comme l'était Ésaïe 6.

“Elerai beribu-ribu telah dituntun untuk menerima kebenaran yang diberitakan oleh William Miller, dan hamba-hamba Allah dibangkitkan dalam roh dan kuasa Elia untuk memaklumkan pekabaran itu. Seperti Yohanes, perintis jalan bagi Yesus, mereka yang memberitakan pekabaran yang khidmat ini merasa terdorong untuk meletakkan kapak pada akar pohon itu, dan menyerukan kepada manusia supaya menghasilkan buah-buah yang sesuai dengan pertobatan. Kesaksian mereka dimaksudkan untuk membangunkan dan dengan kuat mempengaruhi gereja-gereja serta menyatakan tabiat mereka yang sebenarnya. Dan ketika amaran yang khidmat untuk melarikan diri daripada murka yang akan datang dikumandangkan, banyak orang yang bersatu dengan gereja-gereja menerima pekabaran penyembuhan itu; mereka melihat kemurtadan mereka, dan dengan air mata pertobatan yang pahit serta penderitaan jiwa yang mendalam, mereka merendahkan diri di hadapan Allah. Dan apabila Roh Allah hinggap atas mereka, mereka turut membantu mengumandangkan seruan itu, ‘Takutlah akan Allah, dan muliakanlah Dia; karena saat penghakiman-Nya telah tiba.’” Early Writings, 233.

Nan khan kalsan hna sungah, kum 1840 atang 1844 tiang ah, Elijah thuchah an hnong Protestant pawl cu Rome fanu an si ih, Protestantism puansak cu Millerite Adventism hnenah an pe. Isaiah le Elijah thawm kan nei mi cu, an pahnih hi theihpiaktu pahnih an si ih, “zei tiang saw a rei ding” timi thusuhnak cu 9/11 ah a hramthok ih Sunday law ah a cem mi santhuanthu pawl ih hmingsinnak a si timi an testify. Millerite santhuanthu ah August 11, 1840 cu 9/11 thawm a rem, cun October 22, 1844 cu Sunday law thawm a rem. Van ihsin mei a tla ih Elijah raithawinak a kangral tikah, lung hleice pahnih cu raithawinak thawm hmuhton in an tleuter dih, cuticun za hnihli le pali thawngli le pali pawl cu tleu mi lung vekin langter mi ensign ah a hmingsinnak a tuah. Cule profet diklo pawl cu Elijah in a that dih, cuvek ciah in United States, profet diklo cu, Sunday law ah ramuk pakhatnak thumhnak tiang a si vekin a that a si.

Yeshua aya se na kō so dua sɛ, wode sɔhwɛ, ahodwira ne ho-tew adeyɛ bi reto Onyankopɔn nkurɔfo so fi 9/11 de kosi Kwasida mmara no so. Elia reka Onyankopɔn nkurɔfo Laodikea suban no ho asem, nanso ɔsan de adanse ma wɔ nokware odiyifo ne atoro odiyifo ntam, na eno nso da nokware anaa atoro nkrasem adi. Enti, efi August 11, 1840 de kosi October 22, 1844 no, wode nkɔmhyɛ mu sɔhwɛ bi baa Protestanfo a wɔwɔ Sardis bere no so; na senea ogya a ewɔ Karmel Bepɔw so no maa mpanyimfo no kyekyɛɛ wɔn mu akuw abien no, saa ara na akuw abien daa wɔn

ho adi wɔ 1844 mu. Akuw no mu baako a na ewɔ sohwe no mu ne apam nkurɔfo a na erebeye “kan” no, na akuw foforo no ne Millerfo Adventism a Onyankopɔn ne wɔn beye apam wɔ October 22, 1844. Sohwe ne mpaapaemu bere no ne bobeturo no ho asem, efise wɔdaa no adi se Millerfo Adventism ne odiyifo nokware no wɔ bere koro no ara mu a Sardis Protestantism fii ase dii n’akyi dwuma se awaefo Protestantism. Senea wɔdaa Baal adiyifo no adi se wɔye atoro no, saa ara na wɔdaa kan apam nkurɔfo no adi, na afei Millerfo no kyeree wɔn se wɔye Roma babea. Karmel Bepɔw ho asem no, ne saa abakɔsem no mmamu a ebaa mu wɔ Millerfo bere so no, ma adanse a eto so abien ma Yeshua aya esia no se, asemmissa no, “ebeye akosi da ben” ye agyirachyede a ekyere bere firi 9/11 de kosi Kwasida mmara no so.

« Seigneur Dieu d’Abraham, d’Isaac et d’Israël, supplie le prophète, qu’il soit connu aujourd’hui que Tu es Dieu en Israël, que je suis Ton serviteur, et que j’ai fait toutes ces choses selon Ta parole. Réponds-moi, ô Seigneur, réponds-moi, afin que ce peuple sache que Tu es l’Éternel Dieu, et que c’est Toi qui ramènes de nouveau leur cœur à Toi. »

«Над всеми воцаряется молчание, тягостное в своей торжественности. Жрецы Ваала трепещут от ужаса. Сознавая свою вину, они ожидают скорого возмездия. »

एलयाह की प्रार्थना समाप्त होते ही स्वर्ग से अग्निकी ज्वालाएँ, बजिली की दीप्तमिान चमकों के समान, उस उठाई हुई वेदी पर उतर आती हैं, और होमबलको भस्म कर देती हैं, खाई का जल चाट जाती हैं, और यहाँ तक कि वेदी के पत्थरों को भी भस्म कर डालती हैं। उस दहकती ज्वाला की प्रभा पर्वत को आलोकित कर देती है और जनसमूह की आँखों को चकाचौंध कर देती है। नीचे की तराइयों में, जहाँ बहुत से लोग ऊपर वालों की गतिविधियों को व्याकुल प्रतीक्षा में देख रहे हैं, अग्निकी अवतरण स्पष्ट दिखाई देता है, और इस दृश्य को देखकर सब वसिम्ति हो उठते हैं। वह उस अग्निसिंभ के समान प्रतीत होता है, जिसने लाल समुद्र पर इस्राएल की सन्तानों को मिस्री सेना से अलग कर दिया था।

「山の上にいる民は、見えない神の御前に、畏れかしこんでひれ伏す。彼らは、天から下った火を、もはや見続けることをあえてしない。自分たち自身が焼き尽くされるのではないかと恐れるのである。そして、エリヤの神を、自分たちの先祖の神、すなわち自分たちが忠誠をささげるべき神として認める責務を自覚させられ、彼らは一つの声のように共に叫ぶ。『主こそ神です。主こそ神です。』その叫びは驚くほど明瞭に山々に響きわたり、下の平野にこだまする。ついにイスラエルは目覚め、惑わされていたことを知り、悔い改める。ついに民は、自分たちがどれほど甚だしく神を辱めてきたかを知る。真の神が求められる理にかなった奉仕と対比されて、バアル礼拝の性質は余すところなく明らかにされる。民は、御名を告白するに至るまで露と雨を差し止めておられた神の義と憐れみを認める。今や彼らは、エリヤの神があらゆる偶像にまさっておられることを進んで認めようとしている。」『国と預言者』153頁。

## Hadi Lini? Musa

Faɛertiirtel laabol maanaa didi, “hol ko buri yayde,” nde dɔm yecce e Kalima annabtaagal ngol, ko e masiiba jeegom e maɓɓe Misira e jamaanu Muusa. Masiiba jeegom ndee ko “saabu” (maanaa Islaam), kaɲum dɔm njoggi-daa e “hendu fudnaange” (maanaa Islaam).

Dhe Moisiu dhe Aaroni hynɛ te Faraoni dhe i thanɛ: Kɛshtu thotɛ Zoti, Perɛndia i Hebrenjve: Deri kur do tɛ refuzosh tɛ pɛrulesh para meje? Lɛre popullin tim tɛ shkojɛ, qɛ tɛ mɛ shɛrbejɛ.

Përndryshe, nëse refuzon ta lësh popullin tim të shkojë, ja, nesër do të sjell karkalecat në vendin tënd; dhe ata do të mbulojnë sipërfaqen e dheut, aq sa nuk do të mund të shihet dheu; dhe do të hanë mbetjen e asaj që ka shpëtuar, që ju ka mbetur nga breshëri, dhe do të hanë çdo pemë që rritet për ju në arë; dhe do të mbushin shtëpitë e tua, shtëpitë e të gjithë shërbëtorëve të tu dhe shtëpitë e të gjithë Egjiptasve; gjë të cilën as etërit e tu, as etërit e etërve të tu nuk e kanë parë, që nga dita kur kanë qenë mbi dhe e deri më sot. Pastaj ai u kthye dhe doli nga Faraoni.

而法老的臣僕對他說：「這人作我們的網羅,要到幾時呢？容那些人去,好事奉耶和華他們的神;你還不知道埃及已經毀滅了嗎？」

Moïse et Aaron furent ramenés auprès de Pharaon; et il leur dit : Allez, servez l'Éternel, votre Dieu ; mais quels sont ceux qui iront ?

Atëherë Moisiu tha: “Do të shkojmë me të rinjtë tanë dhe me të moshuarit tanë, me bijtë tanë dhe me bijat tona; do të shkojmë me kopetë tona të dhenve dhe me tufat tona të gjedhit, sepse duhet t'i kremtojmë një festë Zotit.”

Ac ninnau a ddywedodd wrthynt, Bydded yr Arglwydd felly gyda chwi, megis y gollyngaf chwi ymaith, a'ch rhai bychain: edrychwch i hynny; canys y mae drygioni o'ch blaen. Nid felly: ewch yn awr, chwi sy'n ddynion, a gwasanaethwch yr Arglwydd; canys hyn oedd eich dymuniad. A hwythau a yrrwyd allan o ŵydd Pharo.

Mme Yehowa ka kyereɛ Mose se: “Tene wo nsa wo Egypt asase no so mma ntutumme no, na wonko so ngu Egypt asase no so, na wonni asase no so nhaban nyinaa, nea amparibo no gyaw nyinaa.” Enti Mose trew ne poma no wo Egypt asase no so, na Yehowa maa apuei mframa boɔ asase no so da no nyinaa ne anadwo no nyinaa; na ade kyee no, apuei mframa no de ntutumme no bae. Na ntutumme no koɔ soro trew faa Egypt asase no nyinaa so, na wɔtenaa Egypt mmeae nyinaa so; na wɔn ano yɛɛ den yiye; wɔn anim no, na ntutumme a ete saa nni ho da, na wɔn akyi nso, ɛremma bio sɛɛ. Na wɔkataa asase no nyinaa anim, ma enti asase no yɛɛ sum; na wodii asase no so nhaban nyinaa ne nnua no aba nyinaa a amparibo no gyaw no; na biribiara a ɛyɛ ahabammono anka nnua no so anaa wuram nhaban no mu wo Egypt asase no nyinaa so.

И тогда фараон поспешно призвал Моисея и Аарона и сказал: согрешил я пред Господом, Богом вашим, и пред вами. Итак, прости, молю тебя, грех мой только на этот раз, и помолись Господу, Богу вашему, чтобы Он только отвратил от меня эту смерть. Моисей вышел от фараона и помолился Господу. И воздвиг Господь весьма сильный западный ветер, и он унес саранчу и бросил ее в Чермное море; не осталось ни одной саранчи во всех пределах Египта. Исход 10:3–19.

Eerst vraagt „de HEERE, de God der Hebreëën”: „Hoe lang zult gij weigeren u voor Mijn aangezicht te verootmoedigen?” en daarna vroegen de dienaren van Farao Farao opnieuw: „Hoe lang zal deze man ons tot een strik zijn?” Deze vraag wordt gesteld tijdens de achtste plaag, die om verscheidene redenen overeenkomt met 9/11. De tiende plaag is de doodslag van de eerstgeborenen, die overeenkomt met het kruis en gevolgd wordt door de teleurstelling bij de Rode Zee, welke de inspiratie in verband brengt met de teleurstelling van de discipelen bij het kruis, die

overeenkomt met de grote teleurstelling van de Millerieten in 1844. Deze drie getuigen stemmen alle overeen met de zondagswet. De tiende plaag is de zondagswet en twee plagen eerder bracht de achtste plaag de „sprinkhanen” op een „oostenwind”. De „sprinkhanen” vervulden de gehele aarde, evenals de islam heden de gehele wereld doet schudden, nu zij haar duisternis heeft verbreed door gedwongen immigratie. De Latijnse naam van de „treksprinkhaan” is „locusta migratoria”, hetgeen de verbreiding van de islam door immigratie voorstelt, die in de natuurlijke wereld door trek wordt getypeerd.

Dai-siú pê tai-hō ê sióng-an sī hit-chióng ē kám-siū-tioh ê o-àm.

Ook de HEERE zeide tot Mozes: Strek uw hand uit naar de hemel, opdat er duisternis zij over het land Egypte, ja, een duisternis die te tasten is. Toen strekte Mozes zijn hand uit naar de hemel; en er was een dikke duisternis in het gehele land Egypte, drie dagen lang. Zij zagen elkander niet, en niemand stond op van zijn plaats, drie dagen lang; maar alle kinderen Israëls hadden licht in hun woningen. Exodus 10:21–23.

Në simbolikën e “deri kur” të përfaqësuar nga Mali Karmel dhe Elia, shfaqet një dallim kur zjarri zbret nga qielli. Perëndia i Elias bëri atë që Baali nuk mund ta bëjë. Në historinë Millerite, dallimi u bë ndërmjet Protestantizmit Sardon të rënë dhe Adventizmit Millerit. Me Moisiun, dallimi ishte errësira ose drita. Në shtëpitë hebraike kishte dritë. Isaia na bën më tej të ditur se ata që nuk kanë dritë në vijën e Moisiut, të cilët janë gjithashtu ata që shkatërrohen nga Elia, dhe ata që humbin mantelin e Protestantizmit në periudhën kohore Millerite, janë një “popull” që “dëgjon” “me të vërtetë, por nuk kupton; dhe sheh” “me të vërtetë, por nuk percepton.” Pastaj bëhet një shpallje për këta njerëz, e cila thotë: “Trashe zemrën e këtij populli, dhe rëndoji veshët e tyre, dhe mbylli sytë e tyre; që të mos shohin me sytë e tyre, dhe të mos dëgjojnë me veshët e tyre, dhe të mos kuptojnë me zemrën e tyre, dhe të kthehen, dhe të shërohen.”

Prêt à faire l’œuvre, mais accablé par la mission de prêcher à ceux qui n’écouteront pas, Ésaïe « dit alors : “Seigneur, jusqu’à quand ?” »

Les trois dernières des dix plaies d’Égypte rendent témoignage aux trois étapes qui vont du 11 septembre à la loi du dimanche. Le 11 août 1840, le message du premier ange reçut sa puissance, et le 19 avril 1844, le second ange arriva et fut investi de puissance lors de la réunion de camp d’Exeter du 12 au 17 août, et le troisième ange arriva le 22 octobre 1844. Le troisième ange correspond à la loi du dimanche et identifie ainsi un processus en trois étapes, car on ne peut avoir un troisième sans un premier et un second.

رارق موس مایپ مال عا ریز نونکا ام و ،دندش هداد 1844 و 1843 یامل اس رد مود و تسخن یامل ایپ “  
 مک یناسک یارب ایلن آ رارکت ،مشیم نوچمه زین نونکا .دنوش مال عا دیاب زونه مایپ مس ره اما ؛میراد  
 میروآرد ادص هب ار نال عا نی نابز و ملق اب دیاب ام .تسا یوررض الماک ،دنابقیق ح یوجولتسج رد  
 میهدن نشن ،دنناسرایم موس متشرف مایپ هب ار ام مک ار ییاملتوبن دربراک زین و ایلن آ بیترت و  
 قیروطزا دیاب ار امل ایپ نی .دشاب متشاد دوجو دن اوتایمن یموس مایپ ،مود و لوا مایپ نودب  
 یروما و دن ادوب مک ار یروما ،یوبن خیرات دادتم رد و ،مینک هیارا ناهج هب ادوب اطخ رد و تاراشتن  
 میهدن نشن ،دوب دن هاوخ مک ار” Selected Messages, book 2, 104, 105.

دینامه هخسین دصیس مک دش مدادی ار آقا فتاح، عوضوم نی اُمر ابرد و گوشتفگی کدنا زاسپ»  
نی. دینامه نی «43» اُمر ادمون» ار اهل آفتگر ماجنا یدوز لب راک نی و دوش یگنس پاچ نی

«دوب مهم رایسب یسنارفنک» The Autobiography of Joseph Bates, 263.

« J'ai vu que le tableau de 1843 avait été dirigé par la main du Seigneur, et qu'il ne devait pas être modifié ; que les chiffres étaient tels qu'Il les voulait ; que Sa main était au-dessus d'eux et cachait une erreur dans certains des chiffres, de sorte que nul ne pouvait la voir, jusqu'à ce que Sa main fût retirée. » Early Writings, 74.

"Be ndee wonandë e dōwrowol be waajinoobe be Didāl Didīdōl e dērewolaji maḅbe, nde be ndarii e 'gomdīnal arannde,' woni ko subaade kaarte nde wadī no hebbinaande Habakkuk 2:2, 3. Si kaarte nde woni fannu annabaku (e wadī be njeddi nde njobdi gomdīnal arannde), dūm wadī ko BC 457 woni hitaande nde 2300 ñaldī dī foti dāḅḅitaade. E woodani no 1843 wadī hitaande artuunde ndee subaa ngam 'wahayu' nduu 'dōyā,' walla ngam hebaade carel dōyḡol, dūm carel ngal cemmbi rewbe suudu dīi wadī no be yookata e be dāanata e dow fannu mawdō oo dūm carel, ko furi yeeso nde be ndadetee ngam Hoolaare Cakaaki Balde Nder Jemma. Second Advent Review and Sabbath Herald, Volume I, Number 2, James White."